

“मीठे बच्चे- सबैभन्दा मीठो शब्द ‘बाबा’ हो । तिम्रो मुखबाट सदा बाबा-बाबा नि स्कि रहोस्, सबैलाई शिवबाबाको परिचय दिँदै गर।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा कोही मनुष्य त के जनावर पनि रोगी हुँदैनन्, किन?

उत्तर:- किनकि संगमयुगमा बाबाले सबै आत्माहरूको र बेहद सृष्टिको यस्तो अपरेशन गरिदिनुहुन्छ, जसले गर्दा रोगको नाम-निशान नै रहँदैन। बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन। अहिले जुन सारा सृष्टि रोगी छ, यस सृष्टिमा फेरि दुःखको नाम-निशान हुँदैन। यहाँको दुःखबाट बच्नको लागि धेरै बहादुर बन्नु छ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने.....

ओम् शान्ति। डबल पनि भन्न सक्छौ, डबल ओम् शान्ति। आत्माले आफ्नो परिचय दिइरहेको छ। म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ। हाम्रो निवास स्थान शान्तिधाममा छ र हामी सबै बाबाका सन्तान हौं। सबै आत्माहरूले ओम् भन्छन्, त्यहाँ हामी सबै भाइ-भाइ हुन्छौं फेरि यहाँ भाइ-बहिनी बन्छौं। अब भाइ-बहिनीबाट नाता सुरु हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- सबै मेरा सन्तान हुन्, ब्रह्माका पनि तिम्री सन्तान हौं त्यसैले भाइ-बहिनी भयौं। तिम्रो अरु कुनै सम्बन्ध छैन। प्रजापिताका सन्तान ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं। पुरानो दुनियाँलाई चेन्ज गर्न यस समयमा नै बाबा आउनु हुन्छ। बाबाले ब्रह्माद्वारा नै फेरि नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ। ब्रह्मासँग पनि सम्बन्ध छ नि। युक्ति पनि कति राम्रो छ। सबै ब्रह्माकुमार-कुमारी हुन्। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ र आफूलाई भाइ-बहिनी सम्झिनु छ। विकारी दृष्टि रहनु हुँदैन। यहाँ त कुमार-कुमारी बढ्दै गएपछि आँखा विकारी बन्दै जान्छन् फेरि विकारी क्रिया गर्छन्। विकारी क्रिया हुन्छ रावण राज्यमा। सत्ययुगमा विकारी क्रिया हुँदैन। विकारी शब्द नै हुँदैन। यहाँ त विकारी क्रिया धेरै हुन्छन्। उनको लागि फेरि कोर्ट आदि पनि छन्। त्यहाँ कोर्ट आदि हुँदैन। आश्चर्य छ नि। न जेल, न पुलिस, न चोर आदि हुन्छन्। यी सबै हुन् दुःखका कुरा, जो यहाँ भइरहेको छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो त खेल हो सुख र दुःखको, हार र जितको। यसलाई पनि तिमिले नै बुझ्छौ। गायन गरिएको छ- मायासँग हारे हार, बाबा आएर आधाकल्पको लागि मायामाथि विजयी बनाउनु हुन्छ। फेरि आधाकल्प हार्नुपर्छ। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। यो त साधारण पाई-पैसाको खेल हो फेरि तिमिले मलाई याद गर्छौं अनि आफ्नो राज्य-भाग्य आधाकल्पको लागि लिन्छौ। रावण राज्यमा मलाई भुल्छौ। रावण दुस्मन हो, उसलाई हरेक वर्ष यहाँ नै जलाउँछन्। जुन देशमा धेरै भारतवासी छन्, त्यहाँ पनि जलाउँछन्। भन्छन्- यो भारतवासीहरूको धर्मको उत्सव हो। दशहरा मनाउनेलाई बच्चाहरूले सम्झाउनु छ- यो त हदको कुरा हो। रावण राज्य त अहिले सारा विश्वमा छ। केवल लंकामा मात्र छैन। विश्व त धेरै ठूलो छ नि। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो सृष्टि सारा सागरमाथि खडा छ। मानिसहरूले भन्छन्- तल एउटा बयल छ, जसको सिंगमा सृष्टि खडा छ फेरि थाक्यो भने सिंग फेछ। अब यो कुरा त हुँदै होइन। पृथ्वी त पानीमाथि खडा छ, चारैतिर पानी नै पानी छ। त्यसैले अहिले सारा दुनियाँमा रावण राज्य छ फेरि राम अथवा ईश्वरीय राज्य स्थापना गर्न बाबालाई आउनु पर्छ। केवल ईश्वर भन्दा पनि भनिदिन्छन् ईश्वर त सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, सबैथोक गर्न सक्नुहुन्छ। फाल्नु महिमा हुन जान्छ। यति प्यार रहँदैन। यहाँ ईश्वरलाई बाबा भनिन्छ। बाबा भन्दा वर्सा प्राप्त गर्ने कुरा हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- सदैव बाबा-बाबा भन्नुपर्छ। ईश्वर वा प्रभु आदि शब्द भुल्नु छ। बाबाले भन्नुभएको छ- म एकलाई याद गर। प्रदर्शनी आदिमा सम्झाउँदा पनि घरी-घरी शिवबाबाको परिचय देऊ। शिवबाबा एउटै उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ, जसलाई परमपिता भनिन्छ। मुसलमानहरूले अल्लाह भन्छन्, बिहान १० मिनेट बसेर कुरानको अर्थ लगाउँछन्- अल्लाह मियाँले भन्नुभएको छ, कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। यो गर्नु हुँदैन। बाबाले भन्नुभएको हो- यस्तो सम्झदैनन्। बाबा शब्द सबैभन्दा मीठो छ। शिवबाबा, शिवबाबा मुखबाट निस्कन्छ। मुख त मनुष्यको नै हुनुपर्छ। गाईको मुख कहाँ हुन सक्छ र। तिम्री हौं शिव शक्ति। तिम्रो मुख कमलबाट ज्ञान अमृत निस्कन्छ। तिम्रो नाम प्रत्यक्ष गर्न गौमुख भनिदिएका छन्। गंगालाई यस्तो भन्दैनन्। मुख कमलबाट अमृत अहिले निस्कन्छ। ज्ञान अमृत पिएपछि फेरि विष पिउन सक्दैनन्। अमृत पिउनाले तिम्री देवता बन्छौ। अब म आएको छु- असुरहरूलाई देवता बनाउन। तिम्री अहिले देवी सम्प्रदायको बनिरहेका छौ। संगमयुग कहिले, कसरी हुन्छ, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। तिम्रीलाई

थाहा छ- हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू पुरुषोत्तम संगमयुगी हौं। बाँकी जति पनि छन् सबै कलियुगी हुन्। तिमी कति थोरै छौ। वृक्षको ज्ञान पनि तिमीलाई छ। वृक्ष पहिला सानो हुन्छ फेरि बढ्दै जान्छ। बच्चा कर्म पैदा होस् भनेर कति आविष्कार निकाल्छन्, तर मानिसले चाहन्छ एउटा, हुन्छ अर्को। सबैको मृत्यु त हुनु नै छ। अहिले खेती धेरै राम्रो छ, बाढी आयो भने कति नोकसान गरिदिन्छ। प्राकृतिक प्रकोपलाई त कसैले थाहा पाउन सक्दैन। कुनै कुराको ठेगान कहाँ हुन्छ र। कहीं खेती हुन्छ तर असिनाको कारण कति नोकसान हुन्छ। वर्षा भएन भने पनि नोकसान, यिनलाई प्राकृतिक प्रकोप भनिन्छ। यो त धेरै हुन्छ, यसबाट बच्न धेरै बहादुर हुनुपर्छ। कसैको अपरेशन हुँदा कतिले त्यो हेर्न सक्दैनन्, हेर्नासाथ बेहोस हुन्छन्। अब यो सारा फोहोरी सृष्टिको अपरेशन हुनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर सबैको अपरेशन गर्छु। सारा सृष्टि रोगी छ। बाबाको नाम अविनाशी सर्जन पनि हो। उहाँले सारा विश्वको अपरेशन गरिदिनुहुन्छ, फेरि विश्वमा कहिल्यै कसैलाई दुःख हुँदैन। कति ठूलो सर्जन हुनुहुन्छ। आत्माहरूको पनि अपरेशन, बेहद सृष्टिको पनि अपरेशन गर्नेवाला हुनुहुन्छ। त्यहाँ मनुष्य त के, जनावर पनि रोगी हुँदैनन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मेरो र बच्चाहरूको के पार्ट छ। यसलाई भनिन्छ रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान, जुन तिमीले लिइरहेका छौ। बच्चाहरूलाई पहिला-पहिला त यो खुसी हुनुपर्छ।

आज सद्गुरुबार हो, सदैव सत्य बोल्नुपर्छ। व्यापारमा पनि भन्छन् नि- सत्य बोल। ठग्ने कुरा नगर। फेरि पनि लोभमा आएर केही धेरै दाम बताएर व्यापार गर्छन्। सत्य त कहिल्यै कसैले बताउँदैन। झुटो नै बोल्छन्, त्यसैले सतलाई याद गर्छन्। भन्छन् नि- सत नाम सङ्ग होस्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबा जो सत्य हुनुहुन्छ उहाँ नै साथमा जानुहुन्छ, हामी आत्माहरूको। अहिले सतको साथमा तिमी आत्माहरूको सङ्गत भएको छ, त्यसैले तिमी नै साथमा जान्छौ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- शिवबाबा आउनु भएको छ, जसलाई सत्य भनिन्छ। उहाँले हामी आत्माहरूलाई पवित्र बनाएर साथमा लैजानुहुन्छ, एकै पटक। सत्ययुगमा यस्तो भनिदैन- राम-राम साथ छ या सत नाम साथ छ। बाबा भन्नुहुन्छ- अहिले म तिमी बच्चाहरूको पासमा आएको छु, नयनमा बसाएर लैजान्छु। यो नयन होइन, तेस्रो नेत्र। तिमीलाई थाहा छ- यस समयमा बाबा आउनु भएको छ, साथमा लैजानुहुन्छ। शंकरको बरियाँत होइन, यो शिवका बच्चाहरूको बरियाँत हो। उहाँ पतिहरूका पति पनि हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- तिमीहरू सबै प्रियतमा हौ, म हुँ प्रियतम। प्रियतम एउटै हुनुहुन्छ नि। तिमी आधा कल्पदेखि म प्रियतमका प्रियतमा हौ। अहिले म आएको छु, सबै भक्तहरू हुन्। भक्तहरूको रक्षा गर्ने हुनुहुन्छ भगवान। आत्माहरूले भक्ति गर्छ शरीरसँग। सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन। भक्तिको फल सत्ययुगमा भोग्छौ, जुन अहिले बच्चाहरूलाई दिइरहनु भएको छ। उहाँ तिमी प्रियतम हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई साथमा लैजानुहुन्छ फेरि तिमीले आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार गएर राज्य-भाग्य लिन्छौ। यो कहीं पनि लेखिएको छैन। भन्छन्- शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाउनु भयो। तिमीहरू सबै हौ पार्वती। म हुँ कथा सुनाउने अमरनाथ। अमरनाथ एकलाई नै भनिन्छ। उच्च भन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको त आफ्नो देह छैन। भन्नुहुन्छ- म अमरनाथले तिमी बच्चाहरूलाई अमरकथा सुनाउँछु। शंकर-पार्वती यहाँ कहाँबाट आउने? उनी त छन् नै सूक्ष्मवतनमा, जहाँ सूर्य-चन्द्रमाको प्रकाश पनि पुग्दैन।

सत्य बाबाले अहिले तिमीलाई सत्य कथा सुनाउनु हुन्छ। बाबा सिवाय सत्य कथा कसैले सुनाउन सक्दैन। यो पनि बुझ्नेका छौ- विनाश हुन समय लाग्छ। कति विशाल दुनियाँ छ, कति घर आदि भत्केर समाप्त हुन्छन्। भूकम्पमा कति नोकसान हुन्छ। कति मर्छन्। बाँकी तिमी सानो वृक्ष रहन्छ। दिल्ली परिस्तान बन्छ। एउटै परिस्तानमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य चल्छ। कति भव्य महलहरू बन्छन्। बेहदको प्राप्ति हुन्छ। तिमीलाई केही खर्च गर्नु पर्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यिनको लाइफमा नै कति सस्तो अनाज थियो भने सत्ययुगमा कति सस्तो होला? दिल्ली जति त एक-एकको घर र जमीन आदि हुन्छ। मीठा नदीहरूमा तिमी राज्य चल्छ। हरेकलाई के हुँदैन! सधैं अन्न मिलिरहन्छ। त्यहाँका फल-फूल पनि देख्छौ, कति ठूला-ठूला हुन्छन्। तिमीले शूबीरस पिएर आउँछौ (ध्यानमा)। भन्दथे- त्यहाँ माली थिए। अब माली त अवश्य बैकुण्ठमा अथवा नदी किनारमा हुनुपर्छ। त्यहाँ कति थोरै हुन्छन्। कहाँ अहिले यति करोड, कहाँ ९ लाख हुन्छन्। सबैथोक तिमी हुन्छ। बाबाले यस्तो राजाई दिनुहुन्छ, जुन हामीबाट कसैले छिन्न सक्दैन। आकाश, धरती आदि सबैको मालिक हुन्छौ। गीत पनि बच्चाहरूले सुन्यौ। यस्ता गीत ६-८ छन् जुन सुन्ने बित्तिकै खुसीको पारा चढ्छ। हेर, अवस्थामा केही गडबड छ भने गीत बजाऊ। यो हो खुसीको गीत। तिमीले त अर्थ पनि बुझ्नेका छौ। बाबाले धेरै युक्तिहरू बताउनु हुन्छ, आफूलाई हर्षितमुख बनाउनको लागि। बाबालाई लेख्छन्- बाबा यति खुसी हुँदैन। मायाका तुफान आउँछन्। अरे, मायाको तुफान आओस्- तिमीले बाजा बजाऊ। खुसीको लागि ठूला-ठूला मन्दिरहरूको ढोकामा पनि बाजा बजिरहन्छन्। मुम्बईमा माधवबागमा

लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरको ढोकामा पनि बाजा बजिरहन्छ। तिमीलाई भन्छन्- यो फिल्मी रिकर्ड किन बजाउँछौ? उनलाई के थाहा! यी पनि ड्रामा अनुसार काममा आउने चीज हुन्। यिनको अर्थ त तिमी बच्चाहरूले बुझ्छौ। यो सुनेर पनि खुसीमा आउँछौ। तर बच्चाहरूले भुल्छन्। घरमा कौही चिन्तित छ भने पनि गीत सुनेर खुसी हुन्छन्। यो धेरै मूल्यवान् चीज हो। कसैको घरमा झगडा हुन्छ, भन- भगवानुवाच काम महाशत्रु हो। यसमाथि विजय प्राप्त गर्नाले हामी विश्वको मालिक बन्छौं फेरि फूलहरूको वर्षा हुन्छ, जयजयकार हुन्छ। सुनको फूल बर्सिन्छन्। तिमी अहिले काँडाबाट सुनको फूल बनिरहेका छौ नि। फेरि तिम्रो अवतरण हुन्छ, फूल नै त बर्सिदैन तर तिमी फूल बनेर आउँछौ। मनुष्यले सम्झन्छन्- सुनको फूल बर्सिन्छ। एक राजकुमार बेलायतमा गए, त्यहाँ पार्टी दिएका थिए, उनको लागि सुनको फूल बनाइयो। सबैमाथि वर्षा गरे। खुसीको कारण यति खातिरी गरे। सच्चा-सच्चा सुनको बनाए। बाबाले उनको राज्य आदिलाई पनि राम्रोसँग जान्नेका छन्। वास्तवमा तिमी फूल बनेर आउँछौ। तिमी सुनको फूलहरू माथिबाट उत्रिन्छौ। तिमी बच्चाहरूलाई कति ठूलो भाग्य मिलिरहेको छ, विश्वको बादशाहीको। जसरी लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई भन्छन्- तिम्रो लागि यो ल्याएको छु, बच्चाहरू कति खुसी हुन्छन्। बाबाले पनि भन्छन्- तिम्रो लागि बहिश्त ल्याएको छु। तिमीले त्यहाँ राज्य गर्छौ त्यसैले कति खुसी हुनुपर्छ। कसैलाई सानो सौगात दिए भने भन्छन्- बाबा हजुरले त हामीलाई विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ, यो सौगात किन! अरे, शिवबाबाको यादगार साथमा रह्यो भने शिवबाबाको याद रहन्छ अनि तिमीलाई पदमै मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणा को लागि मुख्य सार:-

१) सतको साथमा फर्केर जानु छ त्यसैले सदा सच्चा रहनु छ। कहिल्यै पनि झुटो बोल्नु हुँदैन।

२) हामी ब्रह्मा बाबाका बच्चाहरू आपसमा भाइ-बहिनी हौं, त्यसैले कुनै पनि विकारी कर्म गर्नु हुँदैन। भाइ-भाइ र भाइ-बहिनी सिवाय अरु कुनै सम्बन्धको भान नरहोस्।

वरदान:- लोक - पसन्द सभाको टिकट बुक गर्नेवाला राज्य सिंहासन अधिकारी भव
कुनै पनि संकल्प वा विचार गर्दा पहिला चेक गर- यो विचार वा संकल्प बाबालाई मन पर्छ? जुन बाबालाई मन पर्छ, त्यो लोक-पसन्द स्वतः बन्छ। यदि कुनै पनि संकल्पमा स्वार्थ छ भने मन-पसन्द भनिन्छ र विश्व कल्याणार्थ छ भने लोक-पसन्द वा प्रभु-पसन्द भनिन्छ। लोक-पसन्द सभाको सदस्य बन्नु अर्थात् ल एण्ड अर्डरको राज्य अधिकारी वा राज्य सिंहासन प्राप्त गर्नु हो।

स्लोगन:- परमात्म साथको अनुभव गर्यो भने सबै कुरा सहज अनुभव गर्दै सुरक्षित रहन्छौ।